

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۱/۳۰

صلاح الدین سعیدی

انگلستان اتحادیه اروپا و خبرهای نادرست!

یونایتد کنگ دم، بریتانیا و یا انگلستان از اتحاد چار واحد بزرگ قسماً مستقل اداری، با پارلمان، حکومت و قضای مستقل هریک انگلند، سکوتلند، ویلز و ایرلند شمالی تشکیل شده است. تعداد نفوس این کشور چیزی کم ۶۷ میلیون، از مؤسسين اتحادیه اروپا و یکی از ۲۷ کشور این اتحادیه است.

بعد از عضویت درین اتحادیه، به علت بلند رفتن مصارف برای اتحادیه، برتری قوانین اتحادیه بر قوانین پارلمان انگلستان، هجوم آزاد کارگران و اتباع کشورهای عضو به انگلستان، رهبری و محدودیت اتحادیه اروپا در تعامل کشورهای عضو اتحادیه با جهان خارج از اتحادیه، به شمول مسایل اقتصادی و... همه باهم عده ای به صورت عمده از خواب ناوقت بیدار شده های قرون قبلی امپراتوری بریتانیای کبیر را به موضع خارج شدن ازین اتحادیه مصمم و مبلغ ساخت. آهسته آهسته داشت که نشنالیست ها و اقلیت های فاشیستی این کشور در بین مردم با طرح این شعار ها قوت می گرفتند و داشتند به ستیج سیاسی انگلستان راه می افتند.

لذا احزاب عنعنوی حاکم درین کشور مانند کنزرواتیف پارٹی آقای دیوید کمرون، حزب لیبر، و لیبرال دیموکرات این نبض جامعه را درک کرده و قبل ازینکه ایشان از ستیج سیاسی کشور در انتخابات رانده شوند به این شعار های ملت جواب ارائه کردند و موضع گرفتند. آقای دیوید کمرون رئیس حزب کنزرواتیف در سال ۲۰۱۶ به ملت وعده سپرد که در صورت برنده شدن در انتخابات پارلمانی در مورد بقاء و عدم بقای انگلستان در اتحادیه اروپا به ریفرا ندیم خواهد رفت. مردم این وعده را جدی گرفتند و عوض انتخاب و رأی به احزاب نشنالیستی و فاشیستی به وی به حزب کنزرواتیف رأی دادند و دیوید کمرون به تعقیب آن انتخابات را با یک اکثریت قوی برای تشکیل حکومت به صورت مستقل برد و صدراعظم کشور شد. قرار وعده چیزی بیشتر از یک سال بدون هیچ گونه آمادگی قبلی برای امکان تصمیم به خروج از اتحادیه اروپا آقای کمرون به ریفرا ندیم رفت. در حزب کنزرواتیف خودش عده برای خروج و عده به شمول خودش با داشتن نقش موثر و مهم و به بقاء در اتحادیه اروپا تأکید داشت. کمپاین درین راستا برای بقاء تنظیم نه شد و همه فکر میکردند که انگلستان در اتحادیه اروپا باقی میماند. اما با بیشتر از ۵۱ فیصد رأی مردم در ریفرا ندیم به خارج شدن تصمیم گرفتند. مردم خاصناً جوانان در شهرهای بزرگ و سکا تلند به بقاء در اتحادیه تصمیم داشتند. اما برنده کسانی شد که به خارج شدن تصمیم گرفتند. لذا آقای صدراعظم دیوید کمرون استعفاء کرد و شخص دیگری از حزب اش به نام خانم تریزا می که قبلاً وزیر داخله کشور نیز بود به کرسی صدارت انگلستان نشست. وی چندین مرتبه در ماههای اخیر به بروسل مرکز اتحادیه اروپا رفت تا انگلستان را اقلأ در اتحادیه اقتصادی ارواء نگه دارد. بر علاوه دیگر علت بزرگ این هم است که سکا تلند یکی از اجزای مهم انگلستان متعهد است که در اتحادیه اروپا باقی بماند و

از انگلستان مانند یک کشور خارج شود. درین صورت مسایل سیاسی، اتوریته، عزت، حرمت، قوت تاریخی و ... انگلستان مورد سؤال قرار گرفته و عملیات جزء کشور در اتحادیه و بقیه بیرون آن جداً پیچیده تر شده و این مشکل ساز میشود. بعد از رفت و آمدهای طولانی خانم "تریزا می" به اتحادیه اروپا جانب کشور چکی به جانب انگلستان طرح ریفراندوم جدید کرد. این طرح از جانب خانم "تریزا می" و بعداً به تاریخ ۹ جولای ۲۰۱۸ از جانب حکومت انگلستان رد شد. بعد از رفت و آمدهای زیاد خانم "تریزا می" توافق ۵۸۵ صفحه ای با اتحادیه اروپا کرد و آنرا به پارلمان کشور جهت تصویب پیکش نمود. در مورد توافق ۵۸۵ صفحه ای خانم "تریزا می" صدراعظم انگلستان که به تاریخ ۲۹ مارچ ۲۰۱۹ خروج از اتحادیه اروپا آغاز میشود و دو سال دوام می کند، پارلمان انگلستان ۵ روز مسلسل بحث کرد و بالاخره دیشب مؤرخ ۲۰۱۸/۱/۱۶ از دو وریانت و موضع (عدم اعتماد بر توافق، بردن توافق خروج به ریفراندوم) یکی را که عدم اعتماد بر توافق است انتخاب کرد.

تأریخی بودن این ناکامی صدراعظم انگلستان درین است که ۴۳۲ تن وکیل رأی عدم اعتماد به این توافق خروج دادند و ۲۰۲ تن رأی موافق دادند. تأریخی بودن باخت خانم صدراعظم درین است که حتی رأی ۳۳۰ تن عضوی پارلمان حزب خود را نیز بدست نیاورد. در پایان آقای جریمی کوربن با ۲۳۲ کرسی در پارلمان طرح عدم اعتماد صدراعظم را در میان گذاشت. اما از آنجایی که خانم تریزا برای کسب اعتماد ۳۲۶ رأی ضرورت دارد و اعضای حزبش به متأسفم به خبر نادرست رادیو صدای امریکا که گویا حکومت انگلستان در پارلمان انگلستان (حکومت خانم تریزا می) بعد شکست تأریخی در مورد معامله در مورد خروج از اروپا، مورد بحث رأی اعتماد و یا عدم اعتماد قرار می گیرد. چنین چیزی که مسأله رأی و بحث در مورد رأی اعتماد و عدم اعتماد حکومت باشد اصلاً در اجندا نبود. پارلمان انگلستان در تشکیل خویش ۶۵۰ عضو دارد که ازین تعداد ۲۳۲ کرسی یعنی چیزی کم ۳۱ فیصد کل آرای پارلمان مربوط حزب لیبور (حزب کار) انگلستان، به رهبری آقای جریمی کوربن و ۳۳۰ کرسی از حزب کنزواتیف خانم تریزا می صدراعظم موجود انگلستان است.

در انگلستان پادشاه مکلف است رئیس همان حزب را به ساختن حکومت بگمارد که برای ساختن حکومت و کسب رأی اعتماد در پارلمان بیش از ۵۱ فیصد یعنی ۳۲۶ رأی کل پارلمان را داشته باشد، در حالیکه حزب، صدراعظم این کشور ۳۳۰ کرسی در پارلمان این کشور دارد و اعضای حزب در رأی اعتماد مکلف به رأی دادن بحزب خود اند. باین ترتیب خانم تریزا و حزب کنزواتیف تا ماه می ۲۰۲۲ در قدرت سیاسی انگلستان حکومت خواهند داشت. انتخابات پارلمانی آینده در انگلستان برای ۲۰۲۲ پلان شده و سؤال مطرح است که تا آنزمان انگلستان واحد بشمول سکاتلند دومین واحد اداری بزرگ در انگلستان خارج از اتحادیه اروپا باقی خواهد بود و یا خیر؟ اگر باقی باشد مسایل تجارتي، اقتصادی، سرحدی، ویژه و سایر مسائل مشابه آن چگونه تنظیم خواهد شد؟ سؤالی که زمان جواب آنرا خواهد داد.

برای فعلاً دارد یقینی میشود که انگلستان بدون توافقات مشخص حال در حال خروج از اتحادیه اروپا است و این امر سبب تشویش عده زیادی از سرمایه گذاران خارجی در انگلستان، مردم انگلستان و جامعه اروپا است. پایان

یادونه:

که چیری گران لوستونکی و غواری چی ددی لیکوال نوری لیکنی هم ولولی، نو کولای سی چی، پر انخور باندی د «کلیک» په اجرا کولو سره د لیکونکی نور مطالب د «آرشیف» فهرست ته، لار بنودنه تر لاسه کری!